

היתה לו ולזרעו אחריו ברית כהונת עולם תחת אשר קינא לאלהיו ויכפר על בני ישראל (כה, יג)

לכאורה יש להבין הכוונה במה שאמר השם יתברך "לכן אמור לו הנני נותן לו את בריתי שלום והיתה לו ולזרעו אחריו", ובהא דנקט שהמתנה היתה גם כן לו וכן לזרעו אחריו, דהרי זרעו היו בכלל מתנת שכרו של פנחס שקיבל מואת השי"ת כמו שכתוב בפסוק "תחת אשר קינא לאלהיו וגו'", מזה שלא מצינו כן בשאר מקומות בקבלת שכר עבור

זיצוצי אש
דא"ח מפ"ק הרה"ק
מרן אדמו"ר רבינו הקוה"ט
זיע"א

לעצמו לבדו ולא לאחר זולתו כגון בניו זרעו אחריו, משא"כ בפנחס קנאה קדישא, הרי עשה דבר עצום ונורא שפעולתו היתה לטובה בקנאותו הקדושה, בכך שכל קיום כלל ישראל וכל המשך הדורות תלויה בו, כמבואר בגמ' (סנהדרין פב:) דראוי' כפרה זו שתהא מכפרת והולכת לעולם, לכן זכה פנחס שגם מתנת שכרו לדורות הוה ולא רק לעצמו, ולכן גם לו וגם ולזרעו אחריו יתמשך לעד ברית כהונת עולם, ודו"ק.

פעולה טובה.

והביאור הוא, שהכלל הוא כי בכל מקום שאדם עושה דבר טוב שהיא פועלת לטובה, ופעולתה חשובה ואהובה לפני הבורא"ע לאותה שעה, אזי גם כן יזכה לקבל מן השמים את מתן שכרו, אבל היא רק

שיחת קודש
דברי חיזוק לימי בין המצרים

לפעול ביותר כל טוב ולכל הישועות ולהתקרב לאבינו שבשמים.

בעונן שנאת חנים נחרב בית המקדש

והתיקון לזה כידוע מהגאון בעל **החפץ חיים** זיע"ע ע"י אחדות ואהבת חנים, ואפי' רק שעה אחת של אחדות ואהבת חנים בין אדם לחבירו מיד נגאלין, ע"כ, **ובפרט** בימים אלו ימי בין המצרים צריך להזדרז ולעסוק באחדות ושלום ורעות, אהבת חברים ואהבת ישראל, צדקה וחסד, ולקרב רחוקים נשברים ונדכאים בגשמיות ורוחניות ות"ח מרבים שלום בעולם.

והנה אהבת חנים נקרא ללא שום חשבונות וללא שום מטרה מסויימת, אהבה שאינה תלויה בדבר הקיימת לעד ולנצח נצחים, וצריך שיאהב כאו"א מישראל שהוא בן מלך, ואוהב את המלך אבינו שבשמים אוהב ג"כ את בן המלך בני א-ל חי, וכל ישראל בני מלכים.

וכדאיתאמר' מהיהודי הק' מפשיסחא זיע"ע שהסימן אצל הצדיקים באם יש להם התעלות בעבודת השם, הוא על ידי שרואים שניתוסף להם אהבת ישראל אז בידוע להם שהם בהתעלות ג"כ בעבודת השם. ע"כ. וידוע מאמר צדיקים דע"י אהבת ה' באים לידי אהבת ישראל והא בהא תליא.

והענין של אהבת חנים הוא אינו דבר של מה בכך, ובל ירמה האדם את עצמו שכבר אחוז במדרגה זו, כי להגיע לזה צריך יגיעה רבה ועבודה קשה שבמקדש להגיע לידי אהבת ישראל ואהבת חנים.

ודבר בעתו מה טוב בימים אלו להרבות שלום בעולם ולעסוק בשלום ושלווה אחוה וריעות ולקיים מצות ואהבת לרעך כמוך כתיקונו, ועי"ז נזכה לכל הישועות ולבנין בית המקדש.

כל רודפיה השיגוה בין המצרים

ימי בין המצרים הם ימים המסוגלים ביותר להתקרב אל ה' ולשוב אליו יתברך כמובא בספה"ק **"עבודת ישראל"** (אבות פ"ב משנה י"ד) וזלה"ק:

ועל ימים אלו נאמר **(איכה אג)**, "כל רודפיה השיגוה בין המצרים", פירוש כל רודף ייה השיגוה, כי הבורא ית' יוצא לעזר ולסעד לנו וכו', לכך קל להתקרב עצמו אל הבורא ית' בימים אלו משאר ימים, כדוגמא ומשל כשהשר יושב בפלטין שלו אז אינו בקל לבוא אצלו מחמת השומרים הסובבים אותו וכו', אבל כשהשר יוצא לדרך קל לבוא אצלו וכו' עיי"ש עכדה"ק.

ובפרט השבתות של בין המצרים שהוא עת להתקרב אל ה' כמובא בספה"ק **תפארת שלמה** על מה שאומרים "רב לך שבת בעמק הבכא", וזלה"ק ימי המצרים בין י"ז בתמוז לתשעה באב, המה עמק הבכא, ואז רב לך שבת, **יום השבת בימי המצרים הוא יותר גדול מכל ימות השנה**, מפני שבימי החול גדול הצער, לכן בשב"ק מתרבה השמחה למעלה עכלה"ק.

וזקה"ק מרן רבינו הרמ"מ זיע"א ביאר הענין ששבתות אלו ברום המעלה מכל שבתות השנה, עפ"י מה דאיתא **בזוה"ק** כל ברכאין דלעילא ותתא ביומא שביעאה תלין **(זוהר חדש ב פח)**, ומיום השב"ק נשפע כל הברכות והישועות לכל ימות השבוע, ולכך בימים אלו שהם נמוכים ביותר מכל ימות השנה, ובכדי להרים את הימים הללו משפלותם, הוא ע"י שב"ק המאיר מתוך האפילה את הימים החשכים והנמוכים ביותר, לכן צריך שהשבתות האלו יהא להם כוח מיוחד ביותר להתגבר על חשכות הימים האלו ע"כ.

ובפרט שב"ק פר' פינחס שקורין אותו בבין המצרים, והקריאה מעורר את הזמן, ובפרשתן הקריאה של כל המועדים, וכעת הוא הזמן

יעזור הקב"ה שנזכה לתשובה אמיתית, תשובה מאהבה, ויעשו כולם אגודה אחת לעשות רצונך בלבב שלם בגו"ר, ושנשפע ממרום דעת אמיתי אתה חונן לאדם דעת, ונזכה לאהבת ישראל ואהבת חנים, לא מצא הקב"ה כלי מחזיק ברכה לישראל אלא השלום, ויה"ר שנזכה להיות הכלי מחזיק ברכה, ושנזכה להתעלות בתורה ויר"ש ומידות טובות ולשמחת קיום התורה והמצוות.

עבדו את ה' בשמחה ובאז לפניו ברנה

מיט א געזונטע אידישע שמחה שטענדיג - שמחה אמיתית שעל ידו מתעלים בתורה ויר"ש, **וגילו ברעדה**, דהיינו שהשמחה צריכה להיות ביראת שמים, והיראת שמים צריכה להיות בשמחה ובטוב לבב מרוב כל, ואחר הגזונטע אידישע שמחה זוכים להתרוממות ולהתעלות בעבודת השם, וכמובא בספה"ק עה"פ "עוז וחדוה במקומו", שהקב"ה הוא מקור השמחה, וכשיהודי בשמחה וכל עבודתו הוא בשמחה גדולה הרי הוא מתקשר להקב"ה שהוא מקור השמחה.

ופירש מרן רביה"ק רבי דוד מלעלב זיע"א עה"פ בפרשתן **(כו, טט)** **"ומכיר הוליד את גלעד"**, ופירש דהרי בתורה אין נקודות וכו' ושבעים פנים לתורה, וזפה"פ **ומכיר** דהיינו מי שמכיר בהקב"ה והוא עובד ה' באמת ובלבב שלם, והסימן לזה יהיה ש- נתתי את **הגיל** דהיינו מידת השמחה **עד** לעדות שהוא עובד השם והוא דבוק ומקושר בק-ל חי וקיים מקור ושורש השמחה.

יעזור הקב"ה שנזכה לשמחתן השלימות של כלל ישראל בכללות ובפרטות, ונזכה לשמירה עליונה לכלל ישראל בכל מקומות מושבותיהם בארצה"ק ובחו"ל, ונזכה לחיי בני מזוני ריחא ואריא, פרנסה בהרחבה גדולה ובניקל, בריאות השלימות ובשמחה השלימות, תורה וגדולה במקום אחד, ישועות השלימות ורפואות השלימות ושפע רב בגו"ר, בריאות הגוה"נ, **ולגאולה** השלימה ולבנין ביהמ"ק שוין יעצט אויף א זיסע אופן אויף אייביג.

מולא טבא וגדיא יאה

בשמחה ובחדוה, נשגר בזאת טנא מלא ברכות, להאי חסידא ופרישא, אוצר מלא יראת ה', אוצר כלי המדה, פרי עץ חיים, יו"ש חוב"ט, משנתו זך ונקי, האי גברא רבא פה מפיך מרגליות, משפיע ומורה דרך, הגאון הצדיק פא"מ.

ה"ה מורינו רבי נחמן בידרמן שליט"א

בן ב"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זיע"א, רב דקהילותינו בקרנת דשפירא בירושלים עיה"ק תובב"א להגל שמחת המסנתו בבשאאע"ל הנכדו הרך הנימול **יוסף** נ"י בשעטומ"צ בן לחתנו החשוב והמפואר, צנמ"ס, שמו מהללים הרה"ג רבי **יחזקאל מלך החרון** שליט"א יה"ר שיוכה לרוות נחת ממנו ומכל יוצ"ת ומשמחה זו יושפע לכל ישראל שפע קודש אמ"ה.

מולא טבא וגדיא יאה

בשמחה ובחדוה, נשגר בזאת טנא מלא ברכות, להאי חסידא ופרישא, אוצר מלא יראת ה', אוצר כלי המדה, פרי עץ חיים, יו"ש חוב"ט, משנתו זך ונקי, האי גברא רבא פה מפיך מרגליות, משפיע ומורה דרך, הגאון הצדיק פא"מ.

ה"ה מורינו רבי אברהם אלימלך בידרמן שליט"א

בן ב"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זיע"א להגל שמחת פדיון הבן הנכדו **יצחק יעקב** נ"י בשעטומ"צ בן לחתנו החשוב והמפואר, צנמ"ס, שמו מהללים הרה"ג רבי **משה יהודה לייב רבינו** שליט"א יה"ר שיוכה לרוות נחת ממנו ומכל יוצ"ת ומשמחה זו יושפע לכל ישראל שפע קודש אמ"ה.

גליון זה נודב לעילוי

נשמת

האי גברא יקירא וחשיבא **רבי יצחק בנימין ז"ל ב"ר אשר מרדכי ז"ל** נלב"ע כ"ח תמוז תשנ"ח ת. נ. צ. ב. ה.

הנוצח ע"י חתנו ידידינו היקר והנעלה, הנדיב הנכבד היקר שבערכין ורודף צדקה וחסד, מחשובי אנ"ש הרה"ח ר' **יוסף חיים בירנענפעלד** הי"ו - בארא פארק - ארה"ב

ברכת מולא טבא מעימקא דליבא

למעלת ידידינו היקר והמפואר, על כל מכיריו אוהב וחביב, לבו ער וחם לכל דבר שבקדושה, כלי מחזיק ברכה, מיופגל בכל מידה ומעלה הרה"ח ר' **ישי רוזנטל** הי"ו הרצילה

לרגל שמחת הכנס בנו המצויין בנועים מידותיו והליכותיו הנעימים והישרים **כמור יואל** נ"י לנועים עול התומ"צ יה"ר שיזכר אביו ואמו לנחת ושמחה ממנו ומכל יוצ"ת, ואך טוב וחסד ושמחות יהיו מנת חלקם כל הימים אכ"י.

גליון זה נודב ע"י ידידינו הנגיד הדגול והנעלה הרב ר' **ישי רוזנטל** הי"ו לרגל השמחה זכות זימיו הרבים תעמוד לו ולזרעו ולכל משפחתו בכל מילי דמיטב, בשם המערכת - ג"א מצטרף - יוסף לב - העורך

למעלת האברכים היקרים חברי מערכת זכרו תורת משה, אשר כשמו כן הוא לזכור את תורת משה לפרטיה ודקדוקיה, לעורך המדור כבוד הרש"ש שליט"א חן חן לו.

בשמועות האחרונים נכתבו כמה מאמרים נפלאים ונוראים בגנות הליצנות וטומאתה, וכיצד עלינו לשמור על פח השמן הטהור ה"ה ילדינו היקרים שיחיו. אולי כדאי גם לעורר בנושא פשוט, כידוע בהושענא רבא לאחר חיבוט הערבות אומרים יה"ר מיוחד ותפילה על הבוחר בנביאים ומנהגיהם הטובים, כידוע במשך הדורות נוספו עוד מנהגים, יש מנהגי אשכנז, יש מנהגים לחסידים, יש מנהגים בליטא וכו' כל קהילה קדושה עם מסורת אבותיו ורבותיו.

לפעמים מחוסר ידע כשנקלע מאן דהו ושומע על מנהג קהילה אחרת, או בשוגג ממלא פיו בצחוק ובזלזול, לענ"ד כדאי להוסיף לכאר שאין לזלזל על מנהגי ישראל.

ידוע שהמשכילים המחדשים רצו בחוצפתם לשנות מגופי תורה ופעם באו להרה"ק מהרי"ד **מבעלוא** זיע"א כידוע אשר היה מראש הלווחמים נגד המשכילים, ואמרו שרוצים להתפטר עם היראים, השיב הרה"ק שנצרך לו ג' ימים להתיישב בדבר... כמובא בספר "מנהגי ישראל תורה" בזה"ל: ובענין זה כדאי להביא כאן מה שסיפר הרה"ק צ"ע מהר"א טווערסקי זצוק"ל אבמו"ר מפאלטישען בשם זקני הרה"ק ר' יהושע מבעלוא ז"ע, אשר כידוע הי' מהלוחמים נגד המחדשים והמתקדמים בדורו, ופעם שלחו אליו לאמר שברצונם להתוועד עמו לבוא לעמק השווה ולהתפטר עם היראים, והשיב להם הרה"ק שנצרך לו זמן של ג' ימים להתיישב בדבר, וכעבור ג' הימים השיב להם כדברים האלה, התיישבתי היטב ואחרי העיון בדבר לא מצאתי שום מבוא להתפטר עמכם, כי הנה לוותר ח"ו או לעשות פשרה באחת ממצוות התורה שבכתב או שבע"פ דבר כזה אף לא יעלה על הדעת חלילה, וכן הדין אף בגדרים וסיגים וכיו"ב, אמנם מתחילה חשבתי שאכן מצאתי מקום לפשרה בדבר פעוט, והוא בדבר מה שנהוג בקרב בני ישראל שכשבים לשרוף הצפרניים הקוצצים, קוצצים שני עצים דקים משולחן של ארבע רגלים ושורפים אותם יחד עם הציפורניים, בזה אמרתי מתחילה שאולי יש להתפטר שבאופן שלא יזדמן שלחן של ארבע רגלים יהא מותר לשים עצים משולחן של ג' רגלים, אמנם נמלכתי בדעתי וחזרתי ממוחשבתי זאת, כי אף מנהג קל שהונהג בקרב

פרקי חינוך

הרב שמואל שטרן

מחנך ויועץ חינוכי

ישראל אין לוותר עליו בשום פנים ואופן, כי זה יגרום שיבואו לעקור גופי תורה ח"ו. ע"כ.

כדאי גם להוסיף במדור "פרקי חינוך" על חשיבות להעריך מנהגי ישראל.

בידידות והוקרה י"פ

ת. היות ומוטל עלינו לחנך ילדי ישראל לה' ולתורתו, ולא די כמו שיש אומרים העיקר שישמור על השולחן ערוך וינהג כיהודי וכו' - והאמת חובה עלינו לחנך גם לענין של "אל תטוש תורת אמן", ובפרט שלא לזלזל מה שראו בבית אבא, במבט מלמעלה למטה מסתכלים על מה שהורים וזקנים במסירות ובנאמנות דקדקו, כאילו אנו יותר חכמים יותר מבנינו.

ידוע שהנה"ק החת"ס זיע"א כבר הטביע במטבע שטבעו חכמים, אל תאמר נשתנו העיתים, עוד יש לנו אב זקן, יש לנו מסורת, ואם הראשונים כבנו אדם אנו וכו'.

הוא לך מלשוננו הוזהב של ספרא רבא אדונינו החתם סופר בתשובותיו חא"ח סימן נא, וכדי שיהא לתועלת לרבים ברשות הקוראים הנאמנים אעתיק במקצת מלשון הוזהב החת"ס וז"ל: "ועד כי נקל בעיני מנהגי ישראל חלילה לא במנהגים המיוסדים על אדני פז, כ"א מנהגי הדיוטות כגון אך לא יהיו לעצמו לפשוט יד במנהגי ישראל כי אותם שהוא חושב מנהג זרות הם בארות הצובים ממקור מים חיים נוזלים מן לבנו... וזה נכתב רוב גדול מיישראל עיי"ש."

ובפרט במידי דמנהגא שלא לזלזל ח"ו במנהגי ישראל אפילו כל שהוא... תמהתי מה חשב מעלתו ממי נשתרבו זה המנהג... ידע נא פאר רום מכות שלא ילעג עוד על מנהגי ישראל שנעלם טעמים ממני כי ממקור חיים הם נבעים והגיל אני לומר כל המפקפק על נימוסיו ומנהגו צריך בדיקה אחריו... והכל שלא לזלזל במנהג אבותינו בידינו.. עכ"ל.

בעצם, אין לנו מה להוסיף על דבריו הק' חוצבי להבות אש, רק להנחיל לבנינו לתלמידיו שאין לזלזל בדבור על מנהגים למרות שאצלו ורבותיו לא נהגו כן, ובפרט כשיש לפעמים מנהג להחמיר ולאסור, אסור לזלזל. כותב רבינו החתם סופר בתשובותיו יו"ד סימן ק"צ וז"ל: כיון דיש עדה להחמיר כבר קבלנו אבותינו עליהם כאותה דיעה אבל לעבור על זה עובר על נדר דאורייתא העובר הוא עבריין באיסור וכו' עיי"ש.

כשפנינו חובת החינוך, עלינו להיות טופח ע"מ להטפיה להכניס בקרבנו שנהרא נהרא ופשטיה, לדעת להכיר שכל חוג וחוג יש לו מנהגיו וגם אם לא יודעים טעמים מי אנו שנואל בדברים שכבר מאות שנים נהגו כן, ולמרות שבחלק נכבד

מהקהילות הק' לא אימצו מנהגים אלו, עלינו להסביר לילדינו דיש לכל עדת ישראל מנהגים קדושים ומנהג ישראל תורה, אפשר אפי' לספר שידוע שרבים חזרו בתשובה או שגילו שהם בעצם יהודים בגלל איה מנהג של סבתא ששמרו עליו במשפחה נשארנו כיהודים.

יתכן לומר אחד מהדברים הנפלאים של מנהגי ישראל שהקב"ה האיר בחכמי הדור בגלל שלא ידח מומנו נדה, כי ע"י מנהג גילו שורשים שהם יהודים, ב"ה אפשר דרא רבים הם שמחפשים מקורות למנהגי אשכנז, מנהגי חסידים, מנהגי הגר"א, שכולם תורה שלימה.

וכבר כתב רבינו תם בספר הישר תשו' מ"ה אות ו' "ומנהגם הקדמונים תורה היא" שהרי כמה דברים קבלה בדינו וכבר המליץ רבינו החת"ס ובני ישראל יוצאים ביד רמ"א, וכך כותב רבינו הרמ"א בשו"ע או"ח סימן תרצ"ט: "ואין לבטל מנהג או ללעוג עליו כי לא לחינם הוקבעו" (ועיין עוד בהלכות יו"ט סימן תרי"ט ס"א) ובשו"ת הרשב"א (פ' ט) כתב במפורש דאין לזלזל בשום מנהג ואפי' בקבלה של זקנים וזקנות והוסיף ע"ז הישמח משה בשו"ת השיב משה (ס' יג) בזה"ל: דאין לדחות קבלה שיש ביד נשים הוקנות מבני עמנו וכו', וכ"ה אמר הרה"ק הישועות משה מוויניץ זיע"א לגיסו גאב"ד ירושלים המנחת יצחק אודות מנהג לשתות לחיים אחרי קידוש בנהג: "בכל דבר שהנהיגו רבותינו הק' היו להם מוונות ומנהגי ישראל נחשבים גם תורה שבע"פ (שיחות ומאמרי קודש ח"א עמ' שכב).

בפרקי חינוך כלול גם החשיבות לחנך לכבד ולהעריך מנהגי ישראל בכל קהילות הקודש, ולכבד כל איש ישראל ומנהגיו למרות שלא ראה זאת אצל רבותיו, וח"ו לא לזלזל בגלל שלא שמע מהמנהג שבדודאי יסודתו בהררי קודש, ולבל לשנות גם ממנהגי בית אבא שמאות שנים נהגו בה.

לסיכום: נחנך את ילדינו א. נהרא נהרא ופשטיה, כל אחד ואחד וכל ציבור וציבור עם מנהגיו הק' שיסודתו בהררי קודש וק"ו שלא ללעוג, אדרבה נחשיב אותם ונחנך את ילדינו שכמו בים הגדול יש הרבה סוגי דגים, כן עם ישראל נחלק מיד לשנים עשר שבטי י-ה וכולם במטרה אחת, כמו שרש"י הק' כותב (בראשית מו, טו) עה"פ "כל הנפש הבאה מצרימה..." (עקב שבעים היו לו והכתוב קורא אותן נפש לפי שהם עובדים... לא-ל אחד" עכ"ל, והוא הסוד של עם ישראל כולם עבדים לא-ל אחד למרות שיש מנהגים שונים בין הקהילות הקדושות. וזאת עלינו להחזיר לילדינו ולבנינו ולתלמידיו.

ב. נזכור דברי רבוה"ק הרשב"א החתם סופר ועוד, שכל מנהג ישראל תורה היא וגם אם לא יודעים טעמה יש לה מקורות ושורש שרק לנו זה נעלם, ולכן נכבד ונעריך את המנהגים של כלל ישראל, ובזכות שנרבה אהבה אחוה ורעות ונהגו כבוד בכל עדה ועדה ומנהגי, ימים אלו יתהפכו לששון ולשמחה אמן. גוט שבת (מקורות למאמר: ספר מנהגי ישראל תורה, להרב יוסף לעווי, עדות ביהוסף להרה"ח ר' יוסף בעריש וגיבורי ז"ל).

= טור זה מוקדש לטו"נ הרה"ק ב' יישועות משה" מוויניץ זיע"א =

אלה יעמדו על הברכה אשר נדבם לבם לנדב להוצאות העלון לזיכוי הרבים

תשית לראשו עטרת פז וברכת מזל טוב

ברון שיר ושבה אנו מביעים רחמי תורה וברכה מעומקא דליבא אל מעלת כבוד ידידינו הנכבד והמפורסם לשו"ת, לבו חם לכל דבר שבקדושה, עובד את ה' בסילוודין ובהסתפקות הנפש, עומד על משמרתו באשמורת הבוקר, היה הנגיד המפואר והנעלה הרה"ח ר' ישי שלמה רוזנטל ה"ו-1 (הרצלית - ירושלים) ולנו"ב החשובה תחי' אשר עומדת לימינו

הוא הגבר אשר זכה להרים תרומת ה' בעין יפה וברוחב לבבו הטהור, כדי להרחיב ולפאר את בית מקדש מעט, ולשפץ מתוך הרחבה לנוחות ורווחת כל מתפללי ולומדי ובאי ביהמ"ד שיהיו.

אשר יר' ישי שלמה: זכית שיתקיימו בך דברי המדרש (שח"ש רבה פ"א) חזית איש מהיר במלאכתו זה שלמה"ה, שהיה זרזי בבנין הבית וכו'. ושכר גדול ועצום מן השמים.

וכן לעת כזאת אף צריפה ברכותינו להגל השמחה שבמעוזם ביום שמחת לבם ליום הכנס הבן היקר יניק וחכים, מיוחד ומשיובה, מוכתר בכל מדה נכונה, ושמו הטוב הולך לפניו כמור יואל נ"ו לעול התורה ומצוות בשעטומו"צ

וזאת ברכותינו שבזכות תרומת ה' יזכו לאורך ימים בימינה ובשמאלה עוטר וכבוד, וירוו רוב נחת דקדושה ממנו ומכל יוציא ברוב הדר והוד, ויעליחו בכל אשר יפנו בסייעתא דשמיא וכט"ס.

כ"ד המברכים ברוב הוקרה והערכה
הנהלת מרכז מוסדות דחסידי לעלוב בא"י ומתפללי ביהמ"ד

ברכה מיוחדת מאת תלמידי כולל ותיקין "תורת שני" למעלת ידידינו היקר מעמודי התווך של המנין הרה"ח ר' ישי שלמה הי"ו, שתזכה להמשיך במלאכת הקודש, בברכת קיי ה' יחליפו כות, לך בכבוד זה. ובכל אשר תעשה תצלית.

ברכת מזל טוב
נאמנה
הננו לברך לכבוד
הוד מעלת האי
גברא יקירא, מסור
בלו"ב לבית
מדרשינו, וראש
קהלינו, היקר
שבכרטי, ה"ה
רה"ח ר' נחום דוד
טמבור שליט"א
לרגל שנת
אירוס הנכדה בת
בנו היקר והחשוב
רה"ח ר' משה הי"ו
יה"ר שיזכה לרוב
נחת ושובע שמחות
וט"ס.
בשם קהל חסידי
לעלוב
ידידיך וחברך